

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้นตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การเปิดรับสื่อมวลชนเรื่องทั่วไปและเรื่องยาบ้า
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า
- ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ทัศนคติต่อยาบ้า
- ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่าง รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว กับการเปิดรับสื่อมวลชน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1
- ตอนที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่าง รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว กับการรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2
- ตอนที่ 8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่าง การเปิดรับสื่อมวลชน กับการรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 3
- ตอนที่ 9 การทดสอบความแตกต่างของความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า ระหว่างนักเรียนและหญิง เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 4
- ตอนที่ 10 การวิเคราะห์ความแตกต่างของความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า ระหว่าง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากตารางที่ 7 พบว่า ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีดังนี้
เพศ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 400
ตัวอย่าง ปรากฏว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย คือ มีนักเรียนหญิงจำนวน 207 คน
(ร้อยละ 51.8) และนักเรียนชายจำนวน 193 คน (ร้อยละ 48.3)

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	193	48.3
หญิง	207	51.8
รวม	400	100.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับชั้นและโรงเรียน มีจำนวนนักเรียนในแต่ละระดับชั้น ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกรายละเอียดได้ดังนี้คือ จากโรงเรียน ฤทธิยะวรรณาลัย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 80 คน จากโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 80 คน จากโรงเรียนวชิรธรรมสาธิต ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 80 คน จากโรงเรียนสิริรัตนาร ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 80 คน และจากโรงเรียนมัธยม วัดธาตุทอง ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 80 คน ซึ่งแต่ละโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 20

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ระดับชั้นและโรงเรียน

ระดับชั้น	โรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ม. 1	ฤทธิยะวรรณาลัย	80	20
ม. 3	พระโขนงพิทยาลัย	80	20
ม. 2	วชิรธรรมสาธิต	80	20
ม. 1	สิริรัตนาร	80	20
ม. 2	มัธยมวัดธาตุทอง	80	20
	รวม	400	100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 9 จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพี่น้อง 2 คน (ร้อยละ 40.3) รองลงมาคือ มีพี่น้อง 3 คน (ร้อยละ 29.5) และมีพี่น้อง 1 คน / เป็นลูกคนเดียว (ร้อยละ 15.8)

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา

จำนวนพี่น้อง	จำนวน	ร้อยละ
1	63	15.8
2	161	40.3
3	118	29.5
4	35	8.8
5	17	4.3
6	1	0.3
7	3	0.8
9	2	0.5
รวม	400	100.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 10 ลำดับการเป็นบุตร พบว่า ส่วนใหญ่แล้ว นักเรียนเป็นบุตรคนแรก จำนวน 208 คน (นับรวมถึงนักเรียนที่เป็นบุตรโตน) (ร้อยละ 52) รองลงมา คือ เป็นบุตรคนที่สอง จำนวน 109 คน (ร้อยละ 27.3) และเป็นบุตรคนที่สาม จำนวน 58 คน (ร้อยละ 14.5)

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับการเป็นบุตร

ลำดับการเป็นบุตร	จำนวน	ร้อยละ
บุตรคนแรก	208	52.0
บุตรคนที่สอง	109	27.3
บุตรคนที่สาม	58	14.5
บุตรคนที่สี่	13	3.3
บุตรคนที่ห้า	9	2.3
บุตรคนที่เจ็ด	1	0.3
บุตรคนที่แปด	1	0.3
บุตรคนที่เก้า	1	0.3
รวม	400	100.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 11 ลักษณะการพักอาศัย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา (ร้อยละ 74.3) รองลงมาคือ พักอาศัยอยู่กับมารดา (ร้อยละ 14.8) และพักอาศัยอยู่กับญาติ (ร้อยละ 6.3) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการพักอาศัย

ลักษณะการพักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
อยู่กับบิดามารดา	297	74.3
อยู่กับบิดา	15	3.8
อยู่กับมารดา	29	14.8
อยู่กับญาติ	25	6.3
อยู่นอพัก	4	1.0
รวม	400	100.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 12 สถานภาพการสมรสของบิดามารดา พบว่า สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 75.8) รองลงมาคือแยกกันอยู่ (ร้อยละ 12.5) หม้ายและหย่าร้าง (บิดาหรือมารดาเสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 6.0)

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
สถานภาพการสมรสของบิดามารดา

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	303	75.8
แยกกันอยู่	50	12.5
หย่าร้าง	23	5.8
หม้าย (บิดาหรือมารดาเสียชีวิต)	24	6.0
รวม	400	100.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 13 อาชีพหลักของบิดา พบว่า บิดาของนักเรียนส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 29.5) รองลงมาคือ รับราชการ (ร้อยละ 21.3) และพนักงานบริษัท (ร้อยละ 20.5) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าบิดาของนักเรียนจำนวน 31 คน คนที่ถึงแก่กรรม (ร้อยละ 7.8)

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

อาชีพหลักของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	85	21.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	22	5.5
พนักงานบริษัท	82	20.5
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	58	14.5
รับจ้างทั่วไป	113	29.5
พ่อบ้าน / อยู่บ้านเฉยๆ	3	0.8
อาชีพอื่นๆ	1	0.3
ถึงแก่กรรม	31	7.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 14 อาชีพหลักของมารดา พบว่า มารดาของนักเรียนส่วนใหญ่ เป็น แม่บ้าน (ร้อยละ 33.0) รองลงมาคือ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 23.3) และรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 17.3) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่ามามีมารดาของนักเรียนจำนวน 7 คน ที่ถึงแก่กรรม

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพหลักของมารดา

อาชีพหลักของมารดา	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	35	8.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	2.3
พนักงานบริษัท	54	13.5
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	93	23.3
รับจ้างทั่วไป	69	17.3
แม่บ้าน / อยู่บ้านเฉยๆ	132	33.0
อาชีพอื่นๆ	1	0.3
ถึงแก่กรรม	7	1.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 15 อาชีพหลักของญาติ (กรณีที่พักอาศัยอยู่กับญาติ) พบว่า ญาติที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยนั้น ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ (ร้อยละ 1.8) และพนักงานบริษัท (ร้อยละ 1.8) รองลงมาคือ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 1.3) และอยู่บ้านเฉยๆ (ร้อยละ 1.3) ตามลำดับ และพบว่านักเรียนมิได้อาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 371 คน

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของญาติ

อาชีพหลักของญาติ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	7	1.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	0.8
พนักงานบริษัท	7	1.8
เกษตรกร	1	0.3
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	5	1.3
อยู่บ้านเฉยๆ	5	1.3
อาชีพอื่นๆ	1	0.3
มิได้อาศัยอยู่กับญาติ	371	92.8
รวม	400	100.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 16 ลักษณะการได้รับค่าใช้จ่าย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ ได้รับค่าใช้จ่ายเป็นรายวัน (ร้อยละ 62.0) รองลงมาคือ รายสัปดาห์ (ร้อยละ 24.8) ไม่แน่นอน (ร้อยละ 8.5) และรายเดือน (ร้อยละ 4.8) ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการได้รับค่าขนม

การรับค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
รายวัน	248	62.0
รายสัปดาห์	99	24.8
รายเดือน	19	4.8
ไม่แน่นอน	34	8.5
รวม	400	100.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การได้รับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน

จากตารางที่ 17 การได้รับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน อยู่ในช่วง 1,0001 - 1,500 บาท (ร้อยละ 43.0) รองลงมาคือช่วง 501 - 1,000 บาท (ร้อยละ 20.81) และ 1,501 - 2,000 บาท (ร้อยละ 18.81) ตามลำดับ และพบว่ามีนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่แน่นอน จำนวน 35 คน (ร้อยละ 8.81)

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
2,000 บาทขึ้นไป	29	7.3
1,501 - 2,000	75	18.8
1,001 - 1,500	172	43.0
501 - 1,000	83	20.8
100 - 500	6	1.5
ไม่แน่นอน	35	8.8
รวม	400	100.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 18 สิ่งที่น่าสนใจ, ชอบทำ หรืออยากเป็น พบว่า สิ่งที่นักเรียนส่วนใหญ่สนใจหรืออยากทำมากที่สุด คือ เรียนให้เก่ง (ร้อยละ 71.0) รองลงมาคือ เป็นนักกีฬา (ร้อยละ 55.5) และเล่นดนตรี (ร้อยละ 38.0) และสิ่งที่น่าสนใจ อยากเป็นน้อยที่สุด คือ สัตวแพทย์

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสิ่งที่น่าสนใจ,ชอบทำ หรืออยากเป็น

สิ่งที่น่าสนใจ, ชอบทำ หรืออยากเป็น	สนใจ		ไม่สนใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เล่นดนตรี	152	38.0	248	62.0
เป็นนักร้อง	70	17.5	330	82.5
เป็นนักกีฬา	222	55.5	178	44.5
นักแสดง	77	19.3	322	80.5
เรียนให้เก่ง	284	71.0	116	29.0
ค้าขาย	41	10.3	359	89.8
สถาปนิก	24	6.0	376	94.0
นักเขียน	9	2.3	391	97.8
สัตวแพทย์	7	1.8	393	98.3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 19 ทางออกในการแก้ปัญหา พบว่า ทางออกในการแก้ปัญหาและการระบายความเครียดของนักเรียนส่วนใหญ่ คือ พูดคุยกับเพื่อนสนิท (ร้อยละ 61.5) รองลงมาคือ พูดคุยกับบิดามารดา (ร้อยละ 47.8) และคิดหาทางแก้ปัญหาเอง (ร้อยละ 46.3)

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทางออกในการแก้ปัญหา

ทางออกในการแก้ปัญหา	เลือกตอบ		ไม่เลือกตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พูดคุยกับเพื่อนสนิท	246	61.5	154	38.5
พูดคุยกับบิดามารดา	191	47.8	209	52.3
พูดคุยกับอาจารย์	32	8.0	368	92.0
ทำลายข้าวของ	20	5.0	380	95.0
ดื่มเหล้า	10	2.5	390	97.5
สูบบุหรี่	14	3.5	386	96.5
คิดแก้ปัญหาเอง	185	46.3	215	53.8
เก็บไว้ในใจ	50	12.5	350	87.5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 20 บุคคลที่ไว้ใจมากที่สุด 3 อันดับแรก พบว่า บุคคลที่นักเรียนส่วนใหญ่ไว้ใจเป็นอันดับหนึ่ง คือ มารดา (ร้อยละ 61.5) บุคคลที่นักเรียนส่วนใหญ่ไว้ใจเป็นอันดับสองคือ บิดา (ร้อยละ 39.8) และบุคคลที่นักเรียนส่วนใหญ่ไว้ใจเป็นอันดับสามคือ เพื่อนสนิท (ร้อยละ 33.5)

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่ไว้ใจมากที่สุด สามอันดับ

บุคคลที่ไว้ใจ	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	95	23.8	159	39.8	27	6.8
มารดา	246	61.5	104	26.0	13	3.3
พี่ชาย / พี่สาว	16	4.0	43	10.8	70	17.5
น้องชาย / น้องสาว	2	0.5	8	2.0	28	7.0
ครู / อาจารย์	9	2.3	15	3.8	66	16.5
เพื่อนสนิท	20	5.0	39	9.8	134	33.5
ญาติ	11	2.8	18	4.5	44	11.0
ปู่ย่า / ตายาย	1	0.3	2	0.5	5	1.3
ไม่ไว้ใจ / ไม่ตอบ	-	-	12	3.0	13	3.3
รวม	400	100.0	400	100.0	400	100.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

จากตารางที่ 21 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิด พบว่า พฤติกรรมการสื่อสารที่เด่น ซึ่งแสดงรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิด คือ “เมื่อนักเรียนจะออกไปเที่ยว ต้องชี้แจงเรื่องที่จะไปให้ผู้ปกครองทราบอย่างละเอียด และต้องได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองก่อน” นักเรียนร้อยละ 57.3 มีการสื่อสารในครอบครัวแบบนี้

ลำดับรองลงมาร้อยละ 25.0 ที่ “การตัดสินใจต่างๆ ในครอบครัว จะมีสมาชิกคนใด คนหนึ่ง ได้แก่ พ่อ หรือแม่ หรือผู้ปกครองที่มีอำนาจและสิทธิ์ขาดในการตัดสินใจทุกเรื่อง”

อีกร้อยละ 17.0 มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่ “ทุกคนในครอบครัวจะได้รับคำแนะนำและการควบคุมจากผู้ปกครองในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในบ้าน เช่น การดูโทรทัศน์ การฟังเพลง การทำงานอดิเรก”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบการสื่อสารใน
ครอบครัวแบบปิด

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว แบบปิด	ทุกครั้ง	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย	\bar{X}	S.D
เมื่อนักเรียนจะออกไปเที่ยวต้องชี้แจงที่จะ ไป ให้ผู้ปกครองทราบอย่างละเอียด และ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองก่อน	229 (57.3)	48 (12.0)	48 (12.0)	68 (17.0)	7 (1.8)	4.06	1.24
ทุกคนในครอบครัวต้องทำกิจวัตรต่างๆ ใน ครอบครัว ให้ตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ เช่น ต้องกลับถึงบ้านไม่เกิน 6 โมงเย็น ต้อง เข้านอนก่อน 4 ทุ่ม เป็นต้น	19 (4.8)	60 (15.0)	72 (18.0)	111 (27.8)	138 (34.5)	2.28	1.22
เมื่อผู้ใดในครอบครัวทำความผิด จะถูก ลงโทษ เช่น ดุว่า หักค่าขนม หากใครทำตัว ดีตามที่ผู้ปกครองต้องการ จะได้รับรางวัล เช่น ค่าขนม เงิน สิ่งของ	26 (6.5)	36 (9.0)	55 (13.8)	192 (48.0)	89 (22.3)	2.30	1.12
การตัดสินใจต่างๆ ในครอบครัว จะมี สมาชิกคนใด คนหนึ่งได้แก่ พ่อ หรือแม่ หรือผู้ปกครอง ที่มีอำนาจและสิทธิ์ขาดใน การตัดสินใจทุกเรื่อง	100 (25.0)	65 (16.3)	74 (18.5)	111 (27.8)	49 (12.3)	3.14	1.24
ผู้ปกครองจะพูดเสมอว่า เกียรติยศวงศ์ ตระกูลเป็นเรื่องสำคัญ การทำสิ่งใดต้อง คำนึงถึง ชื่อเสียงเกียรติยศของวงศ์ตระกูล	29 (7.3)	53 (13.3)	43 (10.8)	148 (37.0)	124 (31.0)	2.28	1.29
ประเด็นในการพูดคุยและการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารจากสื่อมวลชน หรือนักคนภายนอก ครอบครัว ผู้ปกครองจะเป็นผู้กำหนดให้ว่า ควรจะรับรู้หรือไม่	37 (9.3)	47 (11.8)	70 (17.5)	120 (30.0)	126 (31.5)	2.37	1.33
ทุกคนในครอบครัว จะได้รับคำแนะนำ และ การควบคุมจากผู้ปกครองในการทำ กิจกรรมต่างๆ ภายในบ้าน เช่น การดู โทรทัศน์ การฟังเพลง การทำงานอดิเรก	52 (13.0)	68 (17.0)	60 (15.0)	133 (33.3)	86 (21.5)	2.67	1.46

จากตารางที่ 22 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด พบว่าการสื่อสารในครอบครัวที่ พฤติกรรมเด่นซึ่งแสดงถึงรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด คือ “ทุกคนในครอบครัวสามารถเลือกดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่านนิตยสาร ชมภาพยนตร์ วีดีโอ ได้อย่างเสรีตามความชอบของแต่ละคน” กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.5 มีการสื่อสารในครอบครัวในลักษณะนี้

รองลงมาร้อยละ 34.8 มีการสื่อสารในลักษณะที่ “ทุกคนในครอบครัว มีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบและภาระกิจต่างๆ เช่น การแบ่งหน้าที่การทำงานในบ้าน การดูแลบ้าน”

อีกร้อยละ 26.0 “ผู้ปกครองเปิดโอกาสในการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและคบหากับบุคคลอื่นนอกครอบครัวได้อย่างอิสระ”

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด	ทุกครั้ง	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	\bar{X}	S.D
ทุกคนในครอบครัวมีสิทธิเท่าเทียมกันไม่จำเป็นว่าเป็นอาวุโส เช่น พ่อ แม่ ผู้ปกครองจะต้องมีอำนาจเหนือว่าลูกหลานเสมอไป	87 (21.8)	71 (17.8)	61 (15.3)	96 (24.0)	83 (20.8)	2.96	1.46
ในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหา ทุกคนในครอบครัว จะมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และจะยึดถือความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่เป็นสำคัญ	95 (23.8)	100 (25.0)	76 (19.0)	93 (23.3)	36 (9.0)	3.31	1.30
ทุกคนในครอบครัวสามารถเลือกดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่านนิตยสาร ชมภาพยนตร์ วีดีโอได้อย่างเสรีตามความชอบของแต่ละคน	178 (44.5)	104 (26.0)	51 (12.8)	52 (13.0)	15 (3.8)	3.94	1.20
เมื่อมีความขัดแย้ง หรือ ไม่ลงรอยในครอบครัว ผู้ปกครองจะใช้วิธีชี้แจงและโน้มน้าวใจให้ค่อยๆตาม	78 (19.5)	92 (23.0)	82 (20.5)	93 (23.3)	55 (13.8)	3.11	1.34
ผู้ปกครองสนับสนุนให้มีการพูดคุย ถกเถียงในประเด็นต่างๆ ที่สมาชิกแต่ละคนสนใจ เช่น เรื่องสังคม การเมือง บ้านเทิง	18 (4.5)	54 (13.5)	67 (16.8)	130 (32.5)	131 (32.8)	2.25	1.18
ผู้ปกครองเปิดโอกาสในการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และคบหากับบุคคลอื่นนอกครอบครัวได้อย่างอิสระ	104 (26.0)	89 (22.3)	123 (30.8)	59 (14.8)	24 (6.0)	3.48	1.20
ทุกคนในครอบครัว มีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบ และภาระกิจต่างๆ เช่น การแบ่งหน้าที่การทำงานในบ้าน การดูแลบ้าน	138 (34.5)	114 (28.5)	77 (19.3)	38 (9.5)	33 (8.3)	3.72	1.26

จากตารางที่ 23 รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อย พบว่า พฤติกรรมเด่นที่แสดงรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อย คือ “แต่ละคนในครอบครัว มีอิสระในการเลือกคบเพื่อนได้ทั้งชายและหญิงโดยผู้ปกครองไม่เข้ามาก้าวร้าว” นักเรียนร้อยละ 22.8 มีการสื่อสารภายในครอบครัวแบบนี้

รองลงมาร้อยละ 21.8 มีรูปแบบการสื่อสารในลักษณะที่ “กิจวัตรประจำวันในครอบครัว ไม่มีกำหนดเวลาแน่นอน ขึ้นอยู่กับความพอใจของแต่ละคน เช่น ขณะที่คนอื่นกลับบ้านแล้ว บางคนยังอาจยังไม่กลับ และไม่ต้องรับประทานอาหารพร้อมกัน”

และอีกร้อยละ 28.3 “แต่ละคนในครอบครัวจะสนใจกับสถานการณ์ หรือเรื่องราวของตนเอง และครอบครัวที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มากกว่าจะร่วมกันพูดคุยปรึกษาหารือตั้งเป้าหมายหรือวางแผนร่วมกันสำหรับอนาคต”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบการสื่อสารใน
ครอบครัวแบบปล่อย

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว แบบปล่อย	ทุก ครั้ง	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย	\bar{X}	S.D
กิจวัตรประจำวันในครอบครัว ไม่มีกำหนด เวลาแน่นอน ขึ้นอยู่กับความพอใจของแต่ละ คน เช่น ขณะที่คนอื่นกลับบ้านแล้ว บางคน ยังอาจยังไม่กลับ และไม่ต้องรับประทานอาหาร พร้อมกัน	87 (21.8)	84 (21.0)	76 (19.0)	109 (27.3)	44 (11.0)	3.15	1.33
แต่ละคนในครอบครัวจะรับผิดชอบ และจัด การกับชีวิตประจำวันของตนเองตามความ สะดวกโดยไม่ต้องรับฟังเสียงส่วนใหญ่ เช่น แต่ละคนจะทำอะไร ไปไหน ได้โดยไม่ต้องสน ใจคนอื่น ๆ ในบ้าน	9 (2.3)	22 (5.5)	49 (12.3)	157 (39.3)	163 (40.8)	1.89	0.97
ครอบครัวของท่านให้อิสระเต็มที่ แต่ละคนใน ครอบครัวสามารถทำอะไรก็ได้ตามใจตนเอง	58 (14.5)	60 (15.0)	86 (21.5)	144 (36.0)	52 (13.0)	2.82	1.26
แต่ละคนในครอบครัว มีอิสระในการเลือกคบ เพื่อนได้ทั้งชายและหญิง โดยผู้ปกครองไม่ เข้ามาก้าวก่าย	91 (22.8)	58 (14.5)	73 (18.3)	115 (28.8)	59 (14.8)	3.02	1.40
แต่ละคนในครอบครัวจะสนใจกับสถาน การณ์ หรือเรื่องราวของตนเอง และครอบ ครัวที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มากกว่าจะร่วมกัน พูดคุยปรึกษาหารือตั้งเป้าหมายหรือวางแผน ร่วมกันสำหรับอนาคต	32 (8.0)	88 (22.0)	113 (28.3)	127 (31.8)	40 (10.0)	2.86	1.11
เมื่อมีปัญหาในครอบครัว และต้องหาทางแก้ ปัญหานั้นสมาชิกในครอบครัวจะมาช่วยกัน แก้ปัญหา หรือไม่มาก็ได้แล้วแต่ความสมัคร ใจของแต่ละคน	50 (12.5)	66 (16.5)	77 (19.3)	127 (31.8)	80 (20.0)	2.70	1.30
ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้แต่ละคนในครอบครัว ไปเที่ยวกับเพื่อนและค้างคืนบ้านเพื่อนได้	5 (1.3)	5 (1.3)	17 (4.3)	161 (40.3)	212 (53.0)	1.57	0.75

จากตารางที่ 24 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด (ร้อยละ 55.0)

รองลงมาคือ รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิด (ร้อยละ 29.5)

และรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อย (ร้อยละ 13.3) นอกจากนี้มี นักเรียน 9 คนที่ไม่สามารถจำแนกรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวได้ เนื่องจากตอบแบบสอบถาม ไม่ครบทุกข้อ

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปิด	118	29.5
รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเปิด	220	55.0
รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อย	53	13.3
ไม่สามารถจำแนกรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวได้	9	2.3
รวม	400	100.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การเปิดรับสื่อมวลชนเรื่องทั่วไป และเรื่องยาบ้า

จากตารางที่ 25 ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ ชมโทรทัศน์ทุกวัน (ร้อยละ 76.5) ฟังวิทยุทุกวัน (ร้อยละ 27.8) และอ่านหนังสือพิมพ์นานๆ ครั้ง (ร้อยละ 29.0)

โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนชมโทรทัศน์ เป็นลำดับที่ 1 ฟังวิทยุรองลงมา และอ่านหนังสือพิมพ์ น้อยที่สุด

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชน

สื่อมวลชน	ทุกวัน	เกือบทุกวัน	บ่อยครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่ดูเลย	รวม	\bar{X}	ระดับ
โทรทัศน์	306 (76.5)	44 (11.0)	46 (11.5)	4 (1.0)	-	400 (100.0)	3.63	มาก
วิทยุ	111 (27.8)	91 (22.8)	86 (21.5)	109 (27.3)	3 (0.8)	400 (100.0)	2.50	ปานกลาง
หนังสือพิมพ์	84 (21.0)	90 (22.5)	110 (27.5)	116 (29.0)	-	400 (100.0)	2.35	น้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 26 รวมเวลาเฉลี่ยต่อวันของการเปิดรับสื่อมวลชน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีระยะเวลาเฉลี่ยต่อวัน ในการเปิดรับสื่อมวลชน ดังนี้ คือใช้เวลารับชมโทรทัศน์มากกว่า 3 ชั่วโมง (ร้อยละ 62.5) ใช้เวลารับฟังวิทยุ 1 - 2 ชั่วโมง (ร้อยละ 36.8) ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ น้อยกว่า 15 นาที (ร้อยละ 54.5)

โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนใช้เวลาในการชมโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือวิทยุ และหนังสือพิมพ์ น้อยที่สุด

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาเฉลี่ยต่อวันของการเปิดรับสื่อมวลชน

สื่อมวลชน	> 3 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง	1-2 ชั่วโมง	< 1 ชั่วโมง	ไม่ตอบ	รวม	\bar{X}	ระดับ
โทรทัศน์	250 (62.5)	88 (22.0)	57 (14.3)	5 (1.3)	-	400 (100.0)	3.46	ปานกลาง
วิทยุ	76 (19.0)	53 (13.3)	147 (36.8)	121 (30.3)	3 (0.8)	400 (100.0)	2.22	น้อย
สื่อมวลชน	> 1 ชั่วโมง	30-48 นาที	15-30 นาที	< 15 นาที	ไม่ตอบ	รวม	\bar{X}	ระดับ
หนังสือพิมพ์	9 (2.3)	53 (13.3)	120 (30.0)	218 (54.5)	-	400 (100.0)	1.63	น้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาทั่วไปจากสื่อมวลชน

จากตารางที่ 27 ความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาทั่วไปจากโทรทัศน์ พบว่า ประเภทเนื้อหาทั่วไปจากโทรทัศน์ที่นักเรียนส่วนใหญ่รับชมบ่อยที่สุด คือ ภาพยนตร์/ละคร (ร้อยละ 60.3) กีฬา(ร้อยละ 39.5) ดนตรีคอนเสิร์ต (ร้อยละ 29.3)

ประเภทเนื้อหาทั่วไปที่นักเรียนส่วนใหญ่รับชมบ่อย คือ ตอบปัญหา / เกมโชว์ (ร้อยละ 38.0) สนทนา / ทอล์กโชว์ (ร้อยละ 30.5) ละครภาพยนตร์ (ร้อยละ 27.0)

กล่าวโดยสรุป รายการที่นักเรียนสนใจเปิดรับชมลำดับที่ 1 ได้แก่ รายการภาพยนตร์/ละคร ลำดับที่ 2 คือกีฬา ลำดับที่ 3 คือตอบปัญหา/เกมโชว์

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาทั่วไป จากโทรทัศน์

เนื้อหา	บ่อยที่สุด	ดูบ่อยๆ	ดูบ้าง	นานๆ ครั้ง	ไม่ดูเลย	รวม	X	ระดับ
ข่าว วิจารณ์ข่าว	37 (9.3)	90 (22.5)	188 (46.5)	73 (18.3)	14 (3.5)	400 (100.0)	3.16	ปานกลาง
สารคดี/ เกร็ดความรู้ การศึกษา	40 (10.3)	80 (20.0)	180 (45.0)	90 (22.5)	10 (2.5)	400 (100.0)	3.12	ปานกลาง
ดนตรี คอนเสิร์ต	12 (3.0)	55 (13.8)	154 (38.5)	15 (3.8)	24 (6.0)	397 (100.0)	2.70	ปานกลาง
ละคร ภาพยนตร์	117 (29.3)	120 (30.0)	87 (21.8)	69 (17.3)	7 (1.8)	400 (100.0)	3.68	มาก
ตอบปัญหา/ เกมโชว์	240 (60.3)	108 (27.0)	43 (10.8)	6 (1.5)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.44	มาก
รายการเยาวชน	105 (26.3)	152 (38.0)	96 (24.0)	32 (8.0)	14 (3.5)	400 (100.0)	3.76	มาก
สนทนา ทอล์กโชว์	22 (5.5)	75 (18.8)	154 (38.5)	114 (28.5)	32 (8.0)	397 (100.0)	2.85	ปานกลาง
กีฬา	61 (15.3)	122 (30.5)	110 (27.5)	83 (20.8)	23 (5.8)	399 (100.0)	3.29	ปานกลาง
	158 (39.5)	87 (21.8)	96 (24.0)	50 (12.5)	8 (2.0)	399 (100.0)	3.84	มาก

จากตารางที่ 29 ความบ่อยครั้งของการเปิดรับเนื้อหาทั่วไปจากหนังสือพิมพ์ พบว่า เนื้อหาทั่วไปจากหนังสือพิมพ์ที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านบ่อยที่สุด คือ บ้านเที่ยง นักร้อง (ร้อยละ 58.0) กีฬา (ร้อยละ 43.3) ละคร (ร้อยละ 28.3) ตามลำดับ

ประเภทเนื้อหาทั่วไปที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านบ่อย คือ บ้านเที่ยง นักร้อง (ร้อยละ 25.0) สารคดี (ร้อยละ 21.0) ข่าว วิเคราะห์ข่าว (ร้อยละ 20.5) ตามลำดับ

โดยสรุปนักเรียนจะอ่านคอลัมน์บ้านเที่ยง นักร้อง เป็นลำดับที่ 1 ละครและสารคดี เป็นลำดับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งของการเปิดรับ
เนื้อหาทั่วไป จากหนังสือพิมพ์

รายการ	บ่อยที่สุด	พียงบ่อยๆ	พียงบ้าง	นานๆ ครั้ง	ไม่พียงเลย	รวม	\bar{X}	ระดับ
ข่าววิเคราะห์ข่าว	32 (8.0)	82 (20.5)	125 (31.3)	105 (26.3)	54 (13.5)	398 (100.0)	2.83	ปานกลาง
เศรษฐกิจ	8 (2.0)	43 (10.8)	125 (31.3)	131 (32.8)	91 (22.8)	398 (100.0)	2.38	น้อย
การเมือง	23 (5.8)	53 (13.3)	140 (35.0)	116 (29.0)	66 (16.5)	398 (100.0)	2.83	ปานกลาง
บทความต่างๆ	25 (6.3)	66 (16.5)	117 (28.5)	126 (31.5)	89 (17.3)	400 (100.0)	2.83	ปานกลาง
สารคดี	32 (8.0)	84 (21.0)	141 (35.3)	89 (22.3)	54 (13.5)	400 (100.0)	2.88	ปานกลาง
ข่าวสังคม	33 (8.3)	75 (18.8)	109 (27.3)	116 (29.0)	65 (16.3)	398 (100.0)	2.74	ปานกลาง
ละคร	113 (28.3)	61 (15.3)	88 (16.5)	75 (18.8)	85 (21.3)	400 (100.0)	3.11	ปานกลาง
การศึกษา	25 (6.3)	72 (18.0)	140 (35.0)	105 (26.3)	56 (14.0)	398 (100.0)	2.78	ปานกลาง
วัฒนธรรม	232 (58.0)	100 (25.0)	36 (9.0)	22 (5.5)	10 (2.5)	400 (100.0)	4.31	มาก
ตอบปัญหาชีวิต	33 (8.3)	73 (18.3)	117 (29.3)	89 (22.3)	85 (21.3)	397 (100.0)	2.70	ปานกลาง
สุขภาพ	58 (14.5)	79 (19.8)	50 (12.5)	110 (27.5)	103 (25.8)	400 (100.0)	2.70	ปานกลาง
กีฬา	173 (43.3)	60 (15.0)	84 (21.0)	54 (13.5)	26 (6.5)	398 (100.0)	2.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 30 ความบ่อยครั้งของการเปิดรับโทรทัศน์แต่ละสถานี พบว่า สถานีโทรทัศน์ที่นักเรียนส่วนใหญ่รับชมบ่อยที่สุด คือ ช่อง 7 (ร้อยละ 61.3)

และสถานีโทรทัศน์ที่นักเรียนส่วนใหญ่รับชมบ่อย คือ ช่อง 3 (ร้อยละ 40.0)

กล่าวโดยสรุป สถานีที่นักเรียนเปิดรับลำดับที่ 1 คือ สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 สี่ลำดับที่ 2 คือ ช่อง 3 และลำดับที่ 3 คือ ช่อง 9

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการรับชมโทรทัศน์แต่ละสถานี

สถานี	บ่อยที่สุด	ดูบ่อยๆ	ดูบ้าง	นานๆ ครั้ง	ไม่ดูเลย	รวม	\bar{X}	ระดับ
ช่อง 3	184	180	54	18	4	400	4.16	มาก
	(41.0)	(40.0)	(13.5)	(4.5)	(1.0)	(100.0)		
ช่อง 5	23	120	199	45	7	397	3.28	ปานกลาง
	(6.5)	(30.0)	(49.8)	(11.3)	(1.8)	(100.0)		
ช่อง 7	245	123	26	4	1	399	4.52	มากที่สุด
	(61.3)	(36.8)	(6.5)	(1.0)	(0.3)	(100.0)		
ช่อง 9	84	104	187	62	3	400	3.41	มาก
	(18.0)	(26.0)	(41.8)	(15.5)	(6.8)	(100.0)		
ช่อง 11	112	18	89	208	94	399	2.11	น้อย
	(3.0)	(4.0)	(17.3)	(52.0)	(23.5)	(100.0)		
เคเบิลทีวี	75	61	68	62	119	398	2.77	ปานกลาง
	(18.8)	(15.3)	(17.0)	(15.5)	(29.8)	(100.0)		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 31 ความบ่อยครั้งของการรับฟังวิทยุแต่ละคลื่น พบว่า คลื่นวิทยุที่นักเรียนส่วนใหญ่รับฟังมากที่สุด คือ คลื่น 93.5 (ร้อยละ 13.5) รองลงมาคือ คลื่น 88.5 (ร้อยละ 7.3) คลื่น 88 (ร้อยละ 5.3) และคลื่น 91.5 (ร้อยละ 5.3)

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยที่สุดในการรับฟังวิทยุแต่ละคลื่น

คลื่น	จำนวน	ร้อยละ
88	21	5.3
88.5	29	7.3
90.5	18	4.5
91.5	21	5.3
93.5	54	13.5
94	2	0.5
96.5	6	1.5
99.5	10	2.5
100	4	1.0
100.5	2	0.5
104.5	5	1.3
106	16	4.0
108	2	0.5
108.5	14	3.5
ไม่ตอบ	196	49.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 32 การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ พบว่า หนังสือพิมพ์ที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านบ่อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ (ร้อยละ 44.5) และหนังสือพิมพ์ที่นักเรียนอ่านบ่อย คือ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (ร้อยละ 28.8)

โดยสรุป นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เป็นลำดับที่ 1 อ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์เป็นลำดับที่ 2 และอ่านหนังสือพิมพ์ข่าวสด เป็นลำดับที่ 3

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งของการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์	บ่อยที่สุด	อ่านบ่อยๆ	อ่านบ้าง	นานๆ ครั้ง	ไม่อ่านเลย	รวม	X	ระดับ
ไทยรัฐ	178 (44.5)	90 (22.5)	73 (18.3)	51 (12.8)	7 (1.8)	399 (100.0)	3.95	มาก
เดลินิวส์	102 (25.5)	115 (28.8)	94 (23.5)	72 (18.0)	17 (4.3)	400 (100.0)	3.53	มาก
สยามรัฐ	4 (1.0)	10 (2.5)	65 (16.3)	118 (29.5)	203 (50.8)	400 (100.0)	1.74	น้อย
ข่าวสด	25 (6.0)	46 (11.5)	84 (21.0)	123 (30.8)	122 (30.5)	399 (100.0)	2.32	น้อย
มติชน	8 (2.0)	6 (1.5)	45 (11.3)	118 (29.5)	223 (55.8)	400 (100.0)	1.65	น้อย
ฐานเศรษฐกิจ	4 (1.0)	6 (1.5)	31 (7.8)	87 (21.8)	272 (68.0)	400 (100.0)	1.46	น้อยมาก
เดอะเนชั่น	7 (1.8)	18 (4.5)	23 (5.8)	72 (18.0)	280 (70.0)	400 (100.0)	1.50	น้อยมาก
บางกอกโพสต์	8 (2.0)	12 (3.0)	19 (4.8)	69 (17.3)	292 (73.0)	400 (100.0)	1.44	น้อยมาก
ผู้จัดการ	5 (1.3)	8 (2.0)	26 (6.5)	61 (15.3)	300 (75.0)	400 (100.0)	1.39	น้อยมาก

การเปิดรับสื่อมวลชนเกี่ยวกับยาบ้า สื่อโทรทัศน์

จากตารางที่ 33 การเปิดรับสื่อมวลชนเกี่ยวกับยาบ้าจากสื่อโทรทัศน์ใน 1 สัปดาห์ พบว่า ประเภทเนื้อหาเกี่ยวกับยาบ้าที่นักเรียนส่วนใหญ่รับชมจากโทรทัศน์มากกว่า 7 ครั้ง ต่อสัปดาห์ คือ การป้องกันและการรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้า (ร้อยละ 19.3) ได้รับชม 5 - 6 ครั้ง ต่อสัปดาห์ คือ พฤติกรรมผู้เสพยาบ้า (ร้อยละ 22.5) ได้รับชม 3 - 4 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ การจับกุมผู้ค้า / ผู้ผลิต / ผู้เสพ (ร้อยละ 37.8)

โดยเฉลี่ยแล้วเนื้อหาที่ได้รับการเสนอของสื่อโทรทัศน์ ลำดับที่ 1 คือ การจับกุมผู้ค้า/ผู้ผลิต/ผู้เสพ ลำดับที่ 2 คือการป้องกันและการรณรงค์ต่อต้านเสพยาบ้า ลำดับที่ 3 คือพฤติกรรมผู้เสพยาบ้า

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับเนื้อหาเกี่ยวกับยาบ้าจากสื่อโทรทัศน์

เนื้อหา	> 7 ครั้ง	5 - 6 ครั้ง	3 - 4 ครั้ง	1 - 2 ครั้ง	ไม่เคยเลย	รวม	\bar{X}	ระดับ
- การจับกุมผู้ค้า / ผู้ผลิต / ผู้เสพ	75 (18.8)	88 (22.0)	151 (37.8)	74 (18.5)	12 (3.0)	400 (100.0)	2.35	น้อย
- พฤติกรรมผู้เสพยาบ้า	43 (10.8)	90 (22.5)	124 (31.0)	131 (32.8)	12 (3.0)	400 (100.0)	2.07	น้อย
- การนำบัตรรักษาพันธุผู้ติดยาบ้า	6 (1.5)	25 (6.3)	72 (18.0)	192 (48.0)	104 (26.0)	399 (100.0)	1.09	น้อยมาก
- การป้องกันและรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้า	77 (19.3)	63 (15.8)	126 (31.5)	116 (29.0)	16 (4.0)	398 (100.0)	2.17	น้อย

สื่อวิทยุ

จากตารางที่ 34 การเปิดรับสื่อมวลชนเกี่ยวกับยาบ้าจากสื่อวิทยุ ใน 1 สัปดาห์ พบว่า ประเภทเนื้อหาเกี่ยวกับยาบ้า ที่นักเรียนส่วนใหญ่รับฟังจากวิทยุมากกว่า 7 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ การจับกุมผู้ค้า / ผู้ผลิต / ผู้เสพ (ร้อยละ 6.0) ได้รับฟัง 5 - 6 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ พฤติกรรมผู้เสพยาบ้า (ร้อยละ 6.0) และการจับกุมผู้ค้า / ผู้ผลิต / ผู้เสพ (ร้อยละ 6.0) ได้รับฟัง 3 - 4 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ การป้องกันและระงับการต่อต้านการเสพยาบ้า (ร้อยละ 25.3)

โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนได้รับฟังเรื่อง การป้องกันและระงับการต่อต้านการเสพยาบ้า เป็นลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 คือการจับกุมผู้ค้า/ผู้ผลิต/ผู้เสพ ลำดับที่ 3 คือ พฤติกรรมผู้เสพยาบ้า แต่ปริมาณที่ฟังน้อยกว่าการรับชมทางโทรทัศน์

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับเนื้อหาเกี่ยวกับยาบ้าจากสื่อวิทยุ

เนื้อหา	> 7 ครั้ง	5-6 ครั้ง	3-4 ครั้ง	1-2 ครั้ง	ไม่เคยเลย	รวม	\bar{X}	ระดับ
- การจับกุมผู้ค้า / ผู้ผลิต / ผู้เสพ	24 (6.0)	24 (6.0)	63 (19.8)	191 (47.8)	97 (24.3)	399 (100.0)	1.22	น้อยมาก
- พฤติกรรมผู้เสพยาบ้า	15 (3.8)	24 (6.0)	47 (11.8)	193 (48.3)	120 (30.0)	399 (100.0)	1.05	น้อยมาก
- การบำบัดรักษาฟื้นฟูผู้ติดยาบ้า	9 (2.3)	14 (3.5)	39 (9.8)	147 (36.8)	190 (47.5)	399 (100.0)	0.76	น้อยมาก
- การป้องกันและระงับการต่อต้านการเสพยาบ้า	19 (4.8)	42 (10.5)	101 (25.3)	151 (37.8)	86 (21.5)	399 (100.0)	1.39	น้อยมาก

สื่อหนังสือพิมพ์

จากตารางที่ 35 การเปิดรับสื่อมวลชนเกี่ยวกับยาบ้าจากหนังสือพิมพ์ ใน 1 สัปดาห์ พบว่า ประเภทเนื้อหาเกี่ยวกับยาบ้าที่นักเรียนส่วนใหญ่ อ่านจากหนังสือพิมพ์มากกว่า 7 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ การจับกุมผู้ค้า / ผู้ผลิต / ผู้เสพ (ร้อยละ 11.5) ได้อ่าน 5 - 6 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ การจับกุมผู้ค้า / ผู้ผลิต / ผู้เสพ (ร้อยละ 14.5)

โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนได้รับอ่านเรื่องการจับกุมผู้ค้า/ผู้ผลิต/ผู้เสพ เป็นลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 คือการป้องกันและรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้า ลำดับที่ 3 คือ พฤติกรรมผู้เสพยาบ้า แต่ปริมาณที่อ่านน้อยกว่าการรับชมทางโทรทัศน์

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับเนื้อหาเกี่ยวกับยาบ้าจากหนังสือพิมพ์

เนื้อหา	> 7 ครั้ง	5 - 6 ครั้ง	3 - 4 ครั้ง	1 - 2 ครั้ง	ไม่เคยเลย	รวม	X	ระดับ
- การจับกุมผู้ค้า / ผู้ผลิต / ผู้เสพ	46 (11.5)	58 (14.5)	122 (30.5)	148 (37.0)	26 (6.5)	400 (100.0)	1.88	น้อย
- พฤติกรรมผู้เสพยาบ้า	29 (7.3)	43 (10.8)	95 (23.8)	186 (46.5)	47 (11.8)	400 (100.0)	1.55	น้อย
- การนำบัตรรักษาฟื้นฟูผู้ติดยาบ้า	11 (2.8)	26 (6.5)	71 (17.8)	191 (47.8)	101 (25.3)	400 (100.0)	1.14	น้อยมาก
- การป้องกันและรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้า	31 (7.8)	55 (13.8)	114 (28.5)	153 (38.3)	47 (11.8)	400 (100.0)	1.68	น้อย

ความสนใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่รายงานทางสื่อมวลชนเกี่ยวกับยาบ้า

จากตารางที่ 36 เนื้อหาการเสนอข่าวหรือข้อมูลที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือ เนื้อหาเกี่ยวกับการจับกุมผู้ค้า / ผู้ผลิต / ผู้เสพยาบ้า จากโทรทัศน์ (ร้อยละ 58.5) วิทยู (ร้อยละ 45.8) หนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 55.8) รองลงมาเป็นการป้องกันและรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้า จากโทรทัศน์ (ร้อยละ 21.8) วิทยู (ร้อยละ 29.0) หนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 17.5)

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสนใจเนื้อหาเกี่ยวกับ ยาบ้าที่เปิดรับจากสื่อมวลชน

เนื้อหา	โทรทัศน์		วิทยู		หนังสือพิมพ์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจับกุมผู้ค้า / ผู้ผลิต / ผู้เสพยาบ้า	234	58.5	183	45.8	223	55.8
พฤติกรรมของผู้เสพยาบ้า	62	15.5	77	19.3	84	21.0
การบำบัดรักษาหรือการฟื้นฟูสภาพของผู้ติดยาบ้า	17	4.3	20	5.0	22	5.5
การป้องกันและรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้า	87	21.8	116	29.0	70	17.5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลของการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภทเกี่ยวกับยาบ้า โทรทัศน์

จากตารางที่ 37 ผลของการเปิดรับโทรทัศน์เกี่ยวกับยาบ้า พบว่า ผลที่เกิดจากการเปิดรับสื่อโทรทัศน์เกี่ยวกับยาบ้าที่มีผลกับนักเรียนส่วนใหญ่มากที่สุด คือ เตือนใจให้หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงในการเสพยาบ้า รองลงมาคือ ความตระหนักในพิษภัยของยาบ้า และทำให้เกรงกลัวในอันตรายของยาบ้า

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลที่เกิดจากการเปิดรับเรื่องเกี่ยวกับยาบ้าจากโทรทัศน์

ผลที่เกิด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม	\bar{X}	ระดับ
- ความรู้ ความเข้าใจ	141 (35.3)	181 (45.3)	71 (17.8)	4 (1.0)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.13	มาก
- ความตระหนักในพิษภัยของยาบ้า	173 (43.3)	159 (39.8)	60 (15.0)	5 (1.3)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.23	มาก
- เตือนใจให้หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงในการเสพยาบ้า	204 (51.0)	135 (33.8)	55 (13.8)	3 (0.8)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.33	มาก
- ทำให้เกรงกลัวในอันตรายของยาบ้า	188 (47.0)	125 (31.3)	70 (17.5)	13 (3.3)	4 (1.0)	400 (100.0)	4.20	มาก

วิทยุ

จากตารางที่ 38 ผลของการเปิดรับวิทยุเกี่ยวกับยาบ้า พบว่า ผลที่เกิดจากการเปิดรับวิทยุเกี่ยวกับยาบ้าที่มีผลกับนักเรียนส่วนใหญ่มากที่สุด คือ ทำให้เกรงกลัวในอันตรายของยาบ้า รองลงมาคือ เตือนใจให้หลีกเลี่ยงพฤติกรรมในการเสพยาบ้า และความตระหนักในพิษภัยของยาบ้า ตามลำดับ

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลที่เกิดจากการเปิดรับเรื่องเกี่ยวกับยาบ้าจากวิทยุ

ผลที่เกิด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม	\bar{X}	ระดับ
- ความรู้ ความเข้าใจ	70 (17.5)	151 (37.8)	141 (35.3)	31 (7.8)	7 (1.8)	400 (100.0)	3.62	มาก
- ความตระหนักในพิษภัยของยาบ้า	89 (22.3)	166 (41.5)	110 (27.5)	27 (6.8)	8 (2.0)	400 (100.0)	3.75	มาก
- เตือนใจให้หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงในการเสพยาบ้า	115 (28.8)	139 (34.8)	97 (25.3)	37 (9.3)	12 (3.0)	400 (100.0)	3.77	มาก
- ทำให้เกรงกลัวในอันตรายของยาบ้า	111 (27.8)	145 (36.3)	102 (25.5)	30 (7.5)	12 (3.0)	400 (100.0)	3.78	มาก

สถาบันวิทยุบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนังสือพิมพ์

จากตารางที่ 39 ผลของการเปิดรับหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับยาบ้า พบว่า ผลที่เกิดจากการเปิดรับหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับยาบ้า ที่มีผลกับนักเรียนส่วนใหญ่มากที่สุด คือ ให้ความรู้ ความเข้าใจ รองลงมาคือ ความตระหนักในพิษภัยของยาบ้า และทำให้เกรงกลัวในอันตรายของยาบ้า ตามลำดับ

ตารางที่ 39 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลที่เกิดจากการเปิดรับเรื่องเกี่ยวกับยาบ้าจากหนังสือพิมพ์

ผลที่เกิด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม	\bar{X}	ระดับ
- ความรู้ ความเข้าใจ	141 (35.3)	173 (43.3)	66 (16.5)	16 (4.0)	4 (1.0)	400 (100.0)	4.08	มาก
- ความตระหนักในพิษภัยของยาบ้า	136 (34.0)	162 (40.5)	79 (19.8)	19 (4.8)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.02	มาก
- เตือนใจให้หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงในการเดพยาบ้า	139 (34.8)	151 (37.8)	82 (20.5)	23 (5.8)	5 (1.3)	400 (100.0)	3.99	มาก
- ทำให้เกรงกลัวในอันตรายของยาบ้า	155 (38.8)	131 (32.8)	81 (20.3)	26 (6.5)	7 (1.8)	400 (100.0)	4.00	มาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า

จากตารางที่ 40 การสอบถามความรู้เกี่ยวกับยาบ้า พบว่า คำถามที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบถูกมากที่สุด คือ “ผู้ที่เสพยาบ้าเป็นประจำ ระยะเวลาานจะมีอาการประสาทหลอน คลุ้มคลั่ง” (ร้อยละ 97.3) รองลงมาคือ “ผู้ที่เสพยาบ้าส่วนมาก เสพเพื่อที่ต้องการให้มีแรงทำงานได้มากขึ้น” (ร้อยละ 93.8) และ “แอมเฟตามีน ยาชยัน ยาบ้า เป็นชื่อสารเสพติดที่เรียกว่า ยาบ้า” (ร้อยละ 92.8)

นอกจากนี้ยังพบว่า คำถามที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิดมากที่สุด คือ “ยาบ้ามีฤทธิ์ต่อร่างกายนานเพียงใด” (ร้อยละ 55.5) รองลงมาคือ “ผู้เสพยาบ้ามีความผิดตามกฎหมายโทษสูงสุดคือประหารชีวิต” (ร้อยละ 51.5) และ “อาการของผู้เสพยาบ้า” (ร้อยละ 50.3)

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการตอบคำถามเกี่ยวกับยาบ้า

คำถาม	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. “แอมเฟตามีน” “ยาชยัน” “ยาบ้า” เป็นชื่อสารเสพติดที่เรียกว่า ยาบ้า	371	92.8	29	7.3
2. “ยาบ้า” มีฤทธิ์เป็นอย่างไร	345	86.3	55	13.8
3. ถ้าต้องการตรวจสอบหาผู้เสพยาบ้า จะตรวจสอบได้ทางใด	258	64.5	142	35.5
4. นักเรียนคิดว่าบุคคลกลุ่มใด ที่นิยมเสพยาบ้ามากที่สุด	236	59.0	164	41.0
5. อาการของผู้ที่เสพยาบ้า เป็นเช่นใด	199	49.8	201	50.3
6. ยาบ้ามีฤทธิ์ต่อร่างกายนานเพียงใด	178	44.5	222	55.5
7. เมื่อหมดฤทธิ์ของยาบ้า ผู้เสพจะมีอาการง่วงนอนโซหรือไม	317	79.3	83	20.8
8. ผู้ที่เสพยาบ้าเป็นประจำ ระยะเวลาาน จะมีอาการประสาทหลอน คลุ้มคลั่ง	389	97.3	11	2.8
9. ผู้ที่เสพยาบ้าส่วนมาก เสพเพื่อที่ต้องการจะให้มีความแข็งแรงทำงานได้มากขึ้นโซหรือไม	375	93.8	25	6.3
10. แหล่งจำหน่ายยาบ้าพบมากที่สุดที่ไหน	284	71.0	118	29.0
11. ภาคใดของประเทศที่มีการแพร่ระบาดของยาบ้ามากที่สุด	230	57.5	170	42.5
12. ผู้เสพยาบ้ามีความผิดตามกฎหมายโทษสูงสุดคือประหารชีวิต	194	48.5	206	51.5
13. ผู้ที่ขายยาบ้ามีความผิดตามกฎหมายโทษสูงสุดคือประหารชีวิต	322	80.5	78	19.5
14. ผู้ที่เสพยาบ้าเป็นระยะเวลาานจะทำให้ประสาทหลอนถึงขั้นเสียชีวิตได้	362	90.5	38	9.5

จากตารางที่ 41 ความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับยาบ้า ระดับปานกลาง (ร้อยละ 40.8) รองลงมาคือ มีความรู้เกี่ยวกับยาบ้า ระดับน้อย (ร้อยละ 36.3) และระดับมาก (ร้อยละ 23.0) ตามลำดับ

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับยาบ้า

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
มาก	92	23.0
ปานกลาง	163	40.8
น้อย	145	36.3
รวม	400	100.0

$$\bar{X} = 10.15, \quad S:D = 1.74$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ทัศนคติต่อยาบ้า

จากตารางที่ 42 ทัศนคติต่อยาบ้า พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความที่ว่า ควร“มีการรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้า” (ร้อยละ 82.3) รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความที่ว่า “ผู้ที่ขายยาบ้าควรได้รับโทษถึงขั้นประหารชีวิต” (ร้อยละ 72.3) และข้อความที่ว่า “การเผยแพร่ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับยาบ้าอย่างต่อเนื่อง จะช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจ และจะช่วยลดปัญหาการเสพยาและการซื้อขายได้” (ร้อยละ 53.0)

สำหรับทัศนคติเชิงลบ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความที่ว่า “ยาบ้าเป็นสิ่งที่น่าทดลองจะได้ทราบว่าเมื่อเสพยาแล้วจะรู้สึกอย่างไร” (ร้อยละ 75.0) รองลงมาคือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความที่ว่า “ผู้ขับขีรถทางไกลควรเสพยาบ้า เพื่อจะได้ขับรถโดยไม่ง่วงนอน” (ร้อยละ 73.0)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติเชิงบวกและเชิงลบ
เกี่ยวกับยาบ้า

เรื่อง	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ควรมีการรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้า	329 (82.3)	67 (16.8)	3 (0.8)	1 (0.3)	-
2. ผู้ขับขีรถทางไกลควรกินยาบ้า เพื่อจะได้ขับรถโดย ไม่่วงนอน	18 (4.5)	9 (2.3)	21 (5.3)	60 (15.0)	292 (73.0)
3. การป้องกันการเสพยาบ้าที่ดีที่สุดคือการให้ความรู้ ถึงอันตรายหรือผลของการเสพ	205 (51.3)	168 (46.0)	2.3 (5.8)	2 (0.5)	2 (0.5)
4. การเผยแพร่ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับยาบ้าอย่างต่อเนื่อง จะช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจ และจะช่วย ลดปัญหาการเสพและการซื้อขายได้	212 (53.0)	140 (35.0)	41 (10.3)	6 (1.5)	1 (0.3)
5. ยาบ้าเป็นสิ่งที่น่าทดลองจะได้ทราบว่าเมื่อเสพ แล้วจะรู้สึกอย่างไร	8 (2.0)	10 (2.5)	9 (2.3)	72 (18.0)	300 (75.0)
6. ถ้าพบว่าเพื่อนคนใดคนหนึ่งติดยาบ้า ควรจะบอก อาจารย์ให้ทราบ	208 (52.0)	111 (27.8)	60 (15.0)	11 (2.8)	8 (2.0)
7. ถ้ามีความรู้เรื่องยาบ้า ท่านคิดว่าควรจะนำความรู้ ที่มีบอกต่อกับเพื่อนหรือบุคคลอื่นๆ	181 (45.3)	153 (38.3)	46 (11.5)	10 (2.5)	6 (1.5)
8. ผู้ที่ขายยาบ้าควรได้รับโทษถึงขั้นประหารชีวิต	289 (72.3)	69 (17.3)	26 (6.5)	2 (0.5)	13 (3.3)
9. ผู้เสพยาบ้าควรจะได้รับโทษถึงขั้นประหารชีวิต	158 (39.5)	94 (23.5)	98 (24.5)	37 (9.3)	10 (2.5)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 43 ทักษะในการต่อต้านการเสพติด พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะเชิงบวกในการต่อต้านการเสพติด (ร้อยละ 94.8) รองลงมาคือ มีทักษะเป็นกลางในการต่อต้านการเสพติด (ร้อยละ 2.5) และไม่มีนักเรียนคนใดที่มีทักษะเชิงลบในการต่อต้านการเสพติด นอกจากนี้มีนักเรียน 11 คน ที่ไม่สามารถจำแนกระดับทักษะได้เนื่องจากตอบคำถามไม่ครบทุกข้อ

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับของทักษะในการต่อต้าน เกี่ยวกับยาบ้า

ทักษะ	จำนวน	ร้อยละ
เชิงบวก	379	94.8
เป็นกลาง	10	2.5
เชิงลบ	-	-
ไม่สามารถจำแนกได้	11	2.8
รวม	400	100.0

$$\bar{X} = 4.41, \quad S:D = 0.42$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว กับ การเปิดรับสื่อมวลชน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อทดสอบ สมมติฐาน ข้อที่ 1

จากสมมติฐานข้อที่ 1 แบ่งเป็นสมมติฐานย่อยได้ 3 ข้อดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 นักเรียนที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวต่างกันจะมี พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์ต่างกัน

1.2 นักเรียนที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวต่างกันจะมี พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากวิทยุต่างกัน

1.3 นักเรียนที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวต่างกันจะมี พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 44 แสดงการทดสอบสมมติฐานที่ 1.1 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่ต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์ต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่ารูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่ต่างกันไม่มีความแตกต่างใน การเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์

ตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	การเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์		F	P
	\bar{X}	S:D		
แบบปิด	12.17	4.36	2.6917	0.0690
แบบเปิด	13.20	3.86		
แบบปล่อย	12.43	4.27		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 45 แสดงการทดสอบสมมติฐานที่ 1.2 รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่ต่างกันจะมีความแตกต่างกันใน การเปิดรับข่าวสารจากวิทยุ ผลการทดสอบทางสถิติโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) พบว่า รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่ต่างกันจะมีความแตกต่างกันใน การเปิดรับข่าวสารจากวิทยุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบเป็นรายคู่ตามวิธีของ Scheffe พบว่า คู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด มีการเปิดรับข่าวสารจากวิทยุมากกว่ารูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิด

ตารางที่ 45 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับพฤติกรรม การเปิดรับข่าวสารจากวิทยุของกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	การเปิดรับข่าวสารจากวิทยุ		F	P	คู่ที่แตกต่าง
	\bar{X}	S:D			
แบบปิด	5.36	4.68	3.2119	0.0414*	2มากกว่า1
แบบเปิด	6.78	5.31			
แบบปล่อย	6.62	5.29			

* $P < 0.05$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 46 แสดงการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่ต่างกันจะมีความแตกต่างกันใน การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ผลการทดสอบทางสถิติ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) พบว่ารูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่ต่างกันไม่มีความแตกต่างกันในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 46 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์		F	P
	\bar{X}	S:D		
แบบปิด	3.60	2.64	1.3493	0.2608
แบบเปิด	4.16	3.16		
แบบปล่อย	3.92	2.93		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตอนที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับ
ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อ
ทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2**

- จากสมมติฐานข้อที่ 2 แบ่งเป็นสมมติฐานย่อยได้ 2 ข้อ ดังนี้
- สมมติฐานที่ 2.1 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับ
ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า ของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้น
- 2.2 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับ
ทัศนคติต่อยาบ้า ของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้น

จากตารางที่ 47 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับความรู้เกี่ยวกับยาบ้า โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) พบว่ารูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่ต่างกันไม่มีความแตกต่างในความรู้เกี่ยวกับยาบ้า

ตารางที่ 47 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับระดับความรู้เกี่ยวกับยาบ้า

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	ระดับความรู้เกี่ยวกับยาบ้า		F	P
	\bar{X}	S.D		
แบบปิด	10.2119	1.9030	0.4920	0.6118
แบบเปิด	10.1909	1.6934		
แบบปล่อย	9.9434	1.6102		

จากตารางที่ 48 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับทัศนคติต่อยาบ้า โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) พบว่า รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันใน ทัศนคติต่อยาบ้า

ตารางที่ 48 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับระดับทัศนคติต่อยาบ้า

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	ระดับทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า		F	P
	\bar{X}	S:D		
แบบปิด	4.3795	0.4576	0.8344	0.4349
แบบเปิด	4.4351	0.3896		
แบบปล่อย	4.3803	0.4124		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 3

จากตารางที่ 49 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Pearson Product - Moment Correlation พบว่า การเปิดรับข่าวสารทางโทรทัศน์ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้และทัศนคติต่อยาบ้า

การเปิดรับข่าวสารจากวิทยุไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า

ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาบ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อยาบ้า

ตารางที่ 49 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า

การเปิดรับสื่อมวลชน	ความรู้	ทัศนคติ
โทรทัศน์	0.0571	0.0391
วิทยุ	0.0778	0.0630
หนังสือพิมพ์	0.1306*	0.0885

$P < 0.01$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตอนที่ 9 การทดสอบความแตกต่างของกันความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า
ระหว่างนักเรียนชายและหญิงเพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 4**

จากตารางที่ 50 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของความรู้มาทดสอบความแตกต่างทางสถิติโดยใช้ t-test พบว่าคะแนนเฉลี่ย ความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของนักเรียนชายและหญิง ไม่มีความแตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4

ตารางที่ 50 ผลการทดสอบความแตกต่างของเพศกับความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

เพศ	ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า		T	P
	\bar{X}	S:D		
ชาย	10.06	1.77	.0970	0.3300
หญิง	10.23	1.71		

จากตารางที่ 51 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติมาทดสอบความแตกต่างทางสถิติ โดยใช้ t-test พบว่า คะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อยาบ้า ของนักเรียนหญิงและชาย ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4

ตารางที่ 51 ผลการทดสอบความแตกต่างของเพศกับทัศนคติต่อยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

เพศ	ทัศนคติต่อยาบ้า		T	P
	\bar{X}	S:D		
ชาย	4.36	0.41	1.9300	0.0540
หญิง	4.44	0.41		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตอนที่ 10 การวิเคราะห์ความแตกต่างของความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า ระหว่าง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 5**

จากตารางที่ 52 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้าของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) พบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ไม่มีความแตกต่างกันในความรู้เกี่ยวกับยาบ้า จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 5

ตารางที่ 52 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 กับระดับความรู้เกี่ยวกับยาบ้า

ระดับชั้น	ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า		F	P
	\bar{X}	S:D		
ม.1	10.20	1.73	1.3632	0.2570
ม.2	9.98	1.72		
ม.3	10.36	1.77		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 53 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความรู้และทัศนคติต่อยาฆ่าระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) พบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ไม่มีความแตกต่างในทัศนคติต่อยาฆ่า จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 5

ตารางที่ 53 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 กับระดับทัศนคติเกี่ยวกับยาฆ่า

ระดับชั้น	ทัศนคติต่อยาฆ่า		F	P
	\bar{X}	S:D		
ม.1	4.46	0.42		
ม.2	4.36	0.38		
ม.3	4.38	0.43	2.4935	0.0840

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย